

til Brug som til Eiendom, hvorfor det ogsaa i Motiverne udtrykkeligt hedder, at der ved „Adkomstdocument“, ikke her blot forstaaes Skjøde, men ogsaa Leiecontract, hvoraf det altsaa tydeligt fremgaaer, at ogsaa Forandringer i Brug høre ind under Loven. Altsaa hvis Omdelinger af Fæstegods hører ind under Loven, da høre de ind derunder, fordi Lovens Udtryk ere saa almindelige, at de omfatte Brug; men naar dette er saa, saa gaaer jo ogsaa al Forandring i Brug ind under Loven, eller vil Nogen vise mig, at der er Noget, som drager en Grændse i Loven? Jeg vil saaledes ansee det for hensigtsmæssigt ved 3die Behandling at søge at tilveiebringe saadanne Forandringer, at Lovens Bestemmelser indskrænkes til de egentlige Udskytninger og Omdelinger af Bondejord, forsaavidt det paaagjældende Jordbrug er særskilt matriculeret; thi nu er der, som sagt, ikke med et eneste Ord antydet, hvor Grændsen for Lovens Anvendelse skal være, om den kun omfatter de Jordbrug, der hidtil ere særskilt matriculerede, eller om den gaaer videre og ogsaa omfatter de mindre Jordfordelinger mellem forskellige Brugere paa Eiendomme, der ere matriculerede under Cet.

Indenrigsministeren: Jeg maa dog bemærke, at det udtrykkeligt er sagt, at Placaten af 21de April 1847 vedbliver at være i Kraft; altsaa er Lovens Bestemmelse gjældende, forsaavidt der er Tale om Overdragelse af Jordbrug paa længere Tid end 50 Aar, hvad enten det fleer som Leie eller paa hvilken som helst anden Maade, men derimod ikke forsaavidt angaaer andre lignende mere temporaire Overdragelser. Derimod maae Bestemmelserne efter deres Indhold rigtignok ogsaa være anvendelige paa Omdelinger af Fæstegods, og til Sikkerhed mod Misbrug i saa Henseende har Udvalget fastsat høie Multer for denne lovsstridende Nedlæggelse af Fæstegaarde; men jeg er enig med den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amt (Rosenvorn) i, at Controlten rettest bliver hos Amtmanden og ikke kan gaae over til Amtsforvalteren, saaledes som Udvalget har foreslaaet.

Ordføreren: Jeg skal til det Ansførte kun gjentagende tilføie, at der ikke er mindst

Jøie til at betragte som særskilt Jordbrug det, som i et temporairt Brug overlades til en Anden. Det fremtræder ikke i noget som helst Retssforhold som et affondret særskilt og selvstændigt Jordbrug, hverken i Skjødes og Pantebogen eller i Amtstuenes Bøger eller ved den kommunale Fordeling af Afgifter og Byrder, hvorimod det er ganske vist, at Fæststeder lige saavel som selve Hovedgaarden ere særskilte Jordbrug og ikke blot Alliquotdele af et andet Jordbrug. Saaledes er Sagen forstaaet af Udvalget, som iøvrigt ikke har conceperet Lovudkastet.

Da Ingen flere begjærede Ordet, fikred man til Afstemning, der gav følgende Resultat:

1) Udvalgets Forslag til § 24:

Ordene „at Parcelen — — ved Magt“ forandres til: at den foregaaende Udskytning eller Sammenlægning har været anmeldt for Indenrigsministeriet og at samme Intet derimod har fundet at erindre. Det Samme gjælder efter Placat 21de April 1847 om ethvert Adkomstdocument, hvorved en Deel af en Eiendom overdrages til Brug for et længere Tidrum end 50 Aar.

ved to ges eenstemmigt med 61 Stemmer.

2) Udkastets § 24 med den vedtagne Forandring saalydende:

Intet Skjøde eller andet Adkomstbrev paa en Deel af en udskyttet Eiendom maa thinglæses, førend Amtmanden har paategnet det Attest om, at den foregaaende Udskytning eller Sammenlægning har været anmeldt for Indenrigsministeriet, og at samme Intet derimod har fundet at erindre. Det samme gjælder efter Placat af 21de April 1847 om ethvert Adkomstdocument, hvorved en Deel af en Eiendom overdrages til Brug for et længere Tidrum end 50 Aar.

ved to ges eenstemmigt med 65 Stemmer.

3) Udvalgets Forslag til § 25:

Ordene: „forevises — — iagttagne“ forandres til: med tilhørende Kort forevises. Amtstuen har at paasee, at enhver ved Sammenlægning opstaaet Eiendom, kun erholder een samlet Conto i dens Bøger og een tilsvarende Skattebog. Høre de sammenlagte, særskilte Jordbrug eller Parceller til forskellige Amtstuedistricter, faae de vel hver særskilt Conto